

VEINTIDOS LLAGAS SONORAS

Cuatro son los singles publicados hasta la fecha, suponiendo que cuando leas éste no haya visto la luz un quinto correspondiente a Etant Donnés («El Carro»), dentro de esta espectacularísima colección de veintidos creada por G33G, cuyo «secreto» no es otro que el de adjudicar una carta del tarot a cada volumen, reuniendo todos ellos bajo una línea estética común en cuanto al diseño de las portadas y su condición de discos numerados de tirada limitada, y a la vez también bajo un evidente afán por salirse de la norma en lo musical: se trata de grabaciones especialmente hechas para esta colección por algunos de los nombres más inquietos de la escena alternativa nacional e internacional. Una personalísima forma de recuperar con sentido propio el single de vinilo a la vez que crear un ambicioso y amplio escaparate de música intrépida e imaginativa. En proyecto para próximas entregas, y aparte del ya citado disco de Etant Donnés, figuran nombres como los del trío parisino Victor Sierra, Lydia Lunch, Pierre Bastien o el colectivo de infecciones varias que responde por Macroelvis/Supermassa (sí, sí, los dos grupos juntos). Pero echemos un vis-

taje a los singles ya publicados:
• «IX El Ermitaño» - Bel Canto Orquesta. La Orquesta no es sino Pascal Comelade acompañado en esta ocasión por el siempre polifacético Mark Cunningham, el poeta Enric Casasses y dos de los personajes más representativos del underground barcelonés: Gat y Oriol Perucho. El disco consta de seis de esas pequeñas piezas (tres por cara) que constituyen su peculiar elixir de la vanguardia. Personal e irresistible, el talento

de Gat para dar salida a una música tan libre e intuitiva como vital -literalmente- en su expresión. Un proyecto (definitivamente reducido a dúo) que merece ser seguido con la máxima atención y que en breve confirmará en forma de LP las expectativas despertadas por los dos cortes incluidos en este single: «Daddy Legba» (collage de sonidos plangidos de sugerencias, cabalgando a lomos de una trepidante y reiterativa cascada de percusión; 100% cinematográfico al modo de lo que, por ejemplo, un tipo como Barry Adamson pueda en-

tender como banda sonora) y «Mambo Maya» (tan tortuosamente bello como la trompeta que lo dibuja). Convulsos y exquisitos. Mi favorito del lote.

• «XVIII La Luna» - Ignorant Buildings. El primero de la colección en ver la luz. Teóricamente está ya agotada su edición, aunque creo que últimamente ha aparecido una pequeña remesa de copias, por lo que lo más recomendable es no perder tiempo e intentar rápidamente hacerse con el antes de que quede definitivamente descatálogo. El nombre lo dice todo: Antón Ignorant y Buildings ofreciendo en directo seis minutos y diez segundos (el disco consta de un único tema) de interferencias musicambientales en crescendo.

• «XXI El Mundo» - Gawrk. Proceden de las oscuras catacumbas neoyorkinas. «En Terras» y «Darker Solvents» son los cortes aquí incluidos: masa circular de guitarras, ambiente comprimido hasta el sofoco, un desbordante -y ultramecánico a veces- sentido de la construcción rítmica... Intenso y magnético, el sonido de Gawrk remite a las formas y modos de los ejercicios más sinuosos de la no-wave, transmite extrañas mutaciones ambientales a partir de la crispación.

(Contacto: G33G Records, Apdo. 9175, 08080 Barcelona). ■ JAVIERS PINANGO

90 DICIEMBRE 1993
375 ptas. (Iva Inc.)

Nº 105 / FEBRERO 1994 / 400 PTAS (IVA INCLUIDO)

ROCK DE LUX

NACIONAL

Nuevas referencias en la colección de singles "El Tarot" que edita G33G: "El Carro" (nº VII), con los magníficos Etant Donnés, y "La Estrella" (nº XVII), con Pierre Bastien y Mecanium. Contacto: Apdo. 9175 / 08080 / Barcelona.

ETANT DONNES "Bleu" Staalplaat. Dist. Sémantic.
"El Carro" G3G 45t.
Anoncé depuis presque un an, voici enfin le "Bleu" tant attendu. Sans doute l'œuvre la plus aboutie d'Etant Donnés. (lire article in R&C 15).
"El Carro", c'est le chariot et le thème retenu pour illustrer l'une des cartes de la collection du tarot de G3G. "del Sol" ou "de la Luna", c'est le même Carro tintinnabulant qui guide "Bleu". Les poèmes sont en espagnol. Déjà une magnifique rareté. A.D.
JEAN-LUC FAFCHAMPS "Attrition" UNclassical Sub Rosa SR56. Dist. MSI.

REVUE CORRIGÉE

Nº20, trimestriel, juin 94 20 F

PIERRE BASTIEN + MECANIUM
"XVII La Estrella" G33G 7".
Sur une carte de tarot et en compagnie de Mécanium, son grand orchestre d'animaux savants ou de robots échevelés c'est selon, Pierre Bastien cornette langoureusement deux beaux thèmes intimistes. A découvrir sans attendre. A.D.

VICTOR SIERRA "XX Le Jugement" G33G 7".
Carte du tarot, suite. Victor Sierra, tout en électronique clinquante, évoque le mystère d'un Orient proche avec une voix aux accents christophiens. Doit mieux faire! A.D.

2 / QUADERN

EL PAÍS, dijous 20 de gener de 1994

CARAC

Mete Giráldez, Victor Nubla, Anki Toner i Juan Crek, integrants de Superelvis i Macromassa, al Laboratorio de Música Desconocida.

CONSUELO BAUTISTA

Repetir mai no és el mateix

El grup Superelvis reinvidica la facilitat i les versions en el seu treball

L. H.
"En la major part dels casos, lletra i música no tenen res a veure. Són les convencions culturals les que posen en relació tots dos extrems de la cançó, les que ens fan pensar que una melodia téne parla de sentiments confortables. Si de cas, podem capir lligams entre lletra i música segons la sonoritat de les paraules." Això ho diuen els Superelvis, un trio barceloní que fa poc que s'ha ampliat amb el trompetista Mark Cunningham, que vol fugir de llocs comuns per buscar el seu espai creatiu propi.

Quan començaven, Anki Toner, Mete Giráldez i Raimon Aymerich es dedicaven a canviar la música de composicions famoses del pop-rock, però respectant-ne força les lletres. Així els varen passar per les mans peces de John Cale, els Beatles, Dylan, Bowie i els Stones, entre d'altres. Canviant-ne la música, n'alteraven el sentit de les lletres, perquè tal com ells mateixos diuen: "La significació d'uns mots no es troba en ells mateixos, sinó en el context. Cantar la lletra del *Let's twist again* amb *tempo de blues* lamentos fa que no tingui el mateix sentit. Si repeteixes fins a cansar-te'n 'si em vols escriure ja saps on sóc', faràs que aquesta frase no tingui res a veure amb el seu sentit original."

Amb una bona pila de cintes i tres clàps, els Superelvis han fet

palesa una personalitat fora del comú: "Ens agrada de treballar amb estructures musicals molt simples, de manera que un senzill riff de guitarra elevat a la categoria d'obsessiu ens permet de construir-hi una cançó al voltant. La nostra música és molt fàcil de fer; és com fer gargots, i per tant fuig de la sofisticació per empaïtar el minimalisme expressiu. Volem explicar moltes coses amb poc, i això també pel que fa

a les lletres, que de vegades no són res més que una constant repetició de la mateixa frase. I després improvisem."

Es per això que els Superelvis es consideren pròxims al jazz. Així, han arribat a enregistrar fins a cinc versions diferents del *Lucy in the sky with diamonds*. Pel bagatge cultural que tenen, per l'actitud i la simplicitat de les estructures que usen es consideren una banda de rock, mentre

que la vena del blues els afecta pel que fa al sentiment de la seva música: "De tota manera", asseguren, "no som res de l'altre món. Agafem una idea i la repetim fins a l'infinit, de manera que acaba semblant una altra cosa. O un simple acord, i el desenvolupem. Del rock només ens en diferència la manca de ritme, ja que en benefici de la senzillesa hem acabat per prescindir fins i tot del bateria."

"Poesia? Poesia ets tu. No se'n acut cap altra cosa a dir-hi. Nosaltres componem lletres i músiques. Després, les ajustem les unes a les altres sense patrons pre-definits. El que passa és que a la llarga aquesta relació acaba sonant natural, segurament perquè s'ajusta a una lògica pròpia que anem desenvolupant des de fa força temps, com si fos una mena de complicitat. Ben mirat, qualsevol lletra podria anar amb qualsevol música. La lletra no deixa de ser el suport significant d'un instrument que es diu veu. Quan sentim el nostre cantant, no escoltem les paraules que diu sinó allò que sona a través de la seva veu."

Supermassa, Macroelvis

Ve de la primera pàgina
Precisament, Macromassa i els Superelvis tenen a punt d'entrenar el resultat de les respectives aproximacions artístiques. Tot va començar fa dos anys, exactament el 25 de gener del '92, quan es van reunir a casa de Victor Nubla per gravar un disc conjunt. Aquell mateix dia, s'havia mort la gossa de Nubla, que havia estat un personatge molt important en la història de Macromassa. Fou una sessió trista. Van gravar quatre cançons, però ni tan sols les van mescclar. Les donaren a Gat, un dels socis del segell G33G per-

què en fes el que volgués, i ara, a la fi, ha sortit editat el senzill, amb el nom d'*El sol* per a la col·lecció *Els Discos del Tarot*, del segell G33G.

Exactament dos anys després d'aquella primera trobada, es tornen a reunir per presentar aquell disc i per gravar-ne, en directe, un d'altre que, igual que el concert, tindrà com a nom *La suma persa*, i que encara no saben on s'editarà ni quan. Això serà el dimarts, dia 25, al Comunicat (Hostafrancs, 18), i en el concert participen Victor Nubla i Juan Crek, per Macromassa, i Anki Toner, Mete Giráldez i Rai-

mon Aymerich, pels Superelvis. Segons Nubla, el concert serà "una simfonia de cambra amb instruments acústics o semiacústics que durarà una hora i que ha estat preparada amb una elaboració matemàtica. Hi haurà un text, però l'element poètic s'hi troba més en la part matemàtica que no pas en allò que digui", hi afegeix. Seran cinc músics entrelligats mitjançant duos, tríos i quartets, que interpretaran peces de dos, tres i quatre minuts de durada respectivament. Per eludir tot element electrònic, controlaran la durada de cada peça amb rellotges de sorra.

Anglès i espanyol

Els Superelvis alternen l'ús de l'anglès i l'espanyol en les seves composicions, cosa que no volen que tingui cap altre significat: "Ens expliquem més fàcilment en anglès perquè la norma gramatical ens queda més lluny i a l'hora d'escriure no ens bloqueja tant com el castellà, del qual si que coneixem bé l'estructura. A més, la fonètica de l'anglès és molt senzilla. No cal donar-hi més voltes, ni a això ni a res que tingui a veure amb nosaltres", resumeixen els membres del grup, "ja que si la nostra música és fàcil de compondre també ha de ser fàcil d'escoltar".

ROCK
De Lux

MARZO 1996 N° 128

singles
POR GERARDO SANZ

MIL DOLORES PEQUEÑOS
"VIII La Justicia" G3G
CONTACTO: P.O. BOX 9175, 08080 BARCELONA
Musican el poema –"Con las fuerzas primeras", de Gabriel Celaya– que les dio nombre; le echan un diente de ajo –olviden la literalidad– a "Pascalfisical Bacalao" (Pascal Comelade) y "Wrong Mixture" (Superelvis), con el consentimiento de Anki Toner (armónica). Siempre son ellos mismos, pero más en "¿Bailas?", un chiste privado que encaja a las mil maravillas en la colección de singles "El Tarot" que edita G3G.

56 *Spiral*

45
singles

>MIL DOLORES PEQUEÑOS
la justicia
- G33G

Por fin, el largamente anunciado y esperado "single justiciero" de MDP para G33G está en la calle, flamante y dispuesto a demostrar a cualquiera para qué sirven los singles hoy por hoy; un sano ejercicio de creatividad y variedad que deberían seguir unos cuantos -que no mentaré- para no endilgarnos dos temas buenos naufragando en arenas movedizas en formato Lp. Por eso, la adaptación del poema de Celaya del que surgió su nombre, la transformación de "Pascalfisical polka" en un bacalao machacón, el estupendo divertimento de "¿Bailas?" o la obsesiva "Wrong mixture" (homenaje a SUPERELVIS en toda la regla) se destapan como cuatro sólidas paredes para una nueva cabañita, refugio de montaña, de uno de los mejores grupos de este país.

David F. Abel<

